

“మీసెస్ పావనీ! ఒకసారిటు రండి”

పిలుస్తూ హుందాగా తన కాబినెట్‌లోకి వెళ్ళాడు రంగ నాథ్.

స్టాఫ్‌లో ఒక్కొక్కరు ఒకోవిధంగా పావనీని పుచ్చు చూశారు. అసలే అతడి పిలుపుతో అసహనంగా వున్న పావనీ కనుబొమల పురింత ముడుచుకున్నాయి.

అయిష్టంగా లేచి కదలక తప్పలేదామెకి.

“కూర్చోండి” అన్నాడతను ఆమెని చూడ తో తడిమేస్తూ.

“థాంక్స్” అంటూ భుజాల చుట్టూ కొంత కప్పుకొంటూ కూర్చుందామె. అయినా అతని చూపులు తన శరీరంలోకి దూకుతున్న ఫీలింగ్.

“ఈ పింక్ శారీలో మీరు అరవిరిసిన గులాబీలా ఉన్నారు. మీ ఒంటి రంగులో కలిసిపోయింది చీర” అన్నాడతను ఆమెని కళ్ళతోనే జాగ్రత్తగా.

‘ఛ-వీడు చేసే అంగాంగ వర్ణన ఇక వినాలి కాబోలు-భగవాన్ నాకు మరికొస్త సహనాన్ని పంపా దిండు’ అనుకొందామె వళ్ళ బిగువున.

“మీరు జాకెట్స్ ఎక్కడ కుట్టిస్తారోగానీ చూచు చక్కగా పొందిగ్గా-ఐ మీన్ మీ వంటికి అదే.. చాలా బాగా కుదిరి ఉంటాయ్. అరే ఏమిటి ఇంతలా పొగుడుతున్నా కనీసం థాంక్స్ చెప్ప రేంటి?” విలాసంగా నవ్వుతూ అన్నాడు.

“చెప్పండి-ఏ వనో, దేనికి పిలిచారో” అం కాస్త గట్టిగానే.

“ఓ... వసుంఠేనే పిలవాలంటారు” అన్నా తను కొంటేగా ‘పని’ అన్న పదాన్ని ఒత్తిపలుకుతూ ‘భగవంతుడా-ఎలాంటి మనుషుల్ని సృష్టిస్తా వయ్యా’ అనుకొంది.

“లెటర్ డిక్టేట్ చేస్తారా” అంది పెన్సిల్ వం చూస్తూ తలెత్తకుండా.

“అవును పావనీ, కనీసం కళైత్తరు, తలెత్తరు ఏం నన్ను చూసి నిగ్రహించుకోలేనన్న భయం?” అడిగాడతను.

‘ఖర్చు-దేవుడు వీడికింత అందాన్నిచ్చి అంత వక్రబుద్ధినెందుకు పెట్టాడో’ అనుకొంది వళ్ళ బిగువున.

“నా పొందు కోరుకోని ఆడవాళ్ళే లేరింతవరకు. అలాంటిది నేనింతగా ప్రపోజ్ చేస్తున్నా, మీరెంత కింత బెట్టు చేస్తున్నారు” నూటిగా అడిగాడు.

ఒళ్ళంతా చెమట్లు పట్టినా తమాయిండు కొంది పావనీ.

“ప్రతి మనిషికి కొన్ని ఇష్టాయిష్టాలుంటాయ్. నాకిలాంటివి ఇష్టం వుండవు” కటువుగా చెప్పింది పావనీ.

“మీరు మీ ఇష్టాల్ని చంపుకొని బతకడం దే ? మీ యవ్వనాన్నిలా వ్యర్థం

చేసుకొంటున్నారెందుకు? మీకులాగే మీ ఆయన మడికట్టుకొని కూర్చుంటా డనుకొంటున్నారా?” అన్నాడు తేలిగ్గా.

“ఆయనలాంటివారు కాదు” టక్కున అంది పావనీ.

“అబ్బో-వదిలేసిన మొగుడ్డి అన్నా-ఎంత కోపం? మీకో విషయం తెలుసా-కోపంలో మీరెంత బావుంటారో, నన్నని మీ గులాబీ పెదవులదు రుతూ ఉంటాయ్-ఎంత ముద్దొస్తారో తెలుసా” అంటూ దగ్గరికి వచ్చి భుజాల చుట్టూ చేతులు వేయబోయాడు.

ఒక్క విసురున అతడ్ని విదిలించి “బీ-ఇన్ యువర్ లిమిట్స్” అంటూ లేచి చకచకా బైటకొచ్చేసింది.

ఎర్రబడ్డ ఆమె మొహాన్ని ఎప్పటిలాగే కొందరు వినోదంగా చూస్తే, శాంతి, రాణి లాంటి వాళ్ళు జాలిగా చూశారు.

గబగబా బాయ్‌లెట్‌లోకి వెళ్ళి అక్కడే ఒక్కసారి బావురుమని ఏడ్చేసింది పావనీ. గుండెలు తేలికపడ్డాక, చన్నీళ్ళు మొహాన జల్లుకొని శుభ్రంగా కడు కొగింది. మొహాన ఉన్న ‘టిక్లీ’ని సరి చేసుకొని తన సీట్లోకి వచ్చింది. ఈ వసు

లన్నీ చేస్తున్నప్పుడు ఆమె పెద

వులు ఒకట్టుండి వంద

వరకూ లెక్కిస్తున్నాయి.

ఆ తర్వాత తన సీట్లోకి

వచ్చి కూర్చొని తన

వనిలో లీనమయిపో

యింది.

★★★

మీ కలయిక

-వాలి హరజ్యాయాదేవి

“మీరు పెళ్ళియ్యాక మీ భర్తమాటే వింటున్నారేదా?” అన్న ప్రశ్నకుగానూ, ఆమె “వ్యక్తిత్వం అంటే భర్త మాట వినకపోవడం కాదు కదా. నేను మొదట్నుండీ ఏ డైరెక్ట్ గా చెబితే అలా చేస్తూ వచ్చాను. ఏ కారణాల వల్లనెతేనేం, వలు రకాల వ్యక్తులు చెప్పినవన్నీ వింటూ

ఇక్కడ అన్నా వదినల కింద అణిగిమణిగి ఉంటోంది. ఆఫీస్ లో స్టాఫ్ మాటల్ని, వెటకారాల్ని అధికారాలని భరిస్తోంది. హాయిగా తన చిన్న ప్రపంచంలో తనో రాణిలా ఉండేది. మూర్ఖత్వంతో ఇందరికీ లొంగి బతుకుతోంది అని అనుకోగానే ఆమె మనసు గతంలోకి తొంగి చూసింది.

★ ★ ★

తనలాంటి అందగత్తెని ఏ ఆరడుగుల అందగాడో-ఏ కార్లినో వచ్చి మెచ్చి పెచ్చి చేసుకొంటాడని కలలుగన్న సామ్రాన్యమైన ఆడపిల్ల కాబట్టి, తన అందా

నికీ రామారావు తగినవాడు కాదన్న భావం, నరన
రాల్లో నిండి, అతణ్ణి మనస్ఫూర్తిగా ఇష్టపడలేదు.
కానీ రామానికి పావని అంటే వల్లమాలిన ప్రేమ.
ఆమె పనిచేస్తే ఎక్కడ కందిపోతుందోనని అల్లల్లాడి
పోయేవాడు. ఆఫీస్ కి వెళ్ళేంతవరకూ తల్లీ, అక్క
ఏమంటున్నా విన్నించుకోకుండా పనుల్లో సహాయం
చేసేవాడు. ఆమె కోరిందల్లా ఉన్నంతలో కొండా
కచో శ్రమకు మించిందయినా అమర్చేవాడు. అత్తని
ఆడబడుచుని ఏడ్చింపడానికి అవన్నీ వాళ్ళ ముందు
ప్రదర్శించేది పావని.

“ఎందుకవన్నీ చూపిస్తావ్-మీ పుట్టింటవాళ్ళు
కొన్నారని చెబితే పోయేదానికి” అంటూ నచ్చజెప్ప
బోతే.

“ఏం-ఎందుకంత అబద్ధపు బతుకు బతకాలి? మొగుడు చచ్చి మొండి బతుకు బతికే వాళ్ళిద్దరికీ నన్ను చూసే కుళ్ళు” అనేది.

“కొంచెం పరిస్థితులనర్థం చేసుకో పావని”
అంటూ ఎంత సామరస్యానికి ప్రయత్నిం
చినా-ఎప్పుడూ అతడు ఇంటికి వచ్చేసరికి వీళ్ళు
గొడవలే ఎదుర్కొచ్చేవి. అలాగే అతడో రోజూ బాగా
అలిసి వచ్చేసరికి-

“ఏంట్లో నాయనా-ఎవరో విజయ్ అట వచ్చాడు. ఒకటే వికవికలు వకపకలూ-అడది అలాగేనా ప్రవర్తించేది” అంటూ పురాణం విప్పింది ఎదురొచ్చిన తల్లి.

“అబ్బా, ఎవరో ఫ్రెండులు ఉంటాడు దానికింత రాద్ధాంతం దేనికి” అన్నాడు రామం.

“చ-మగాడిలా మాట్లాడరా- వెళ్ళాన్ని అదుపులో పెట్టుకో” అంటూ అక్క హితబోధ.

ఉస్సారంటూ బెడ్ రూమ్ లోకి వెళ్ళేసరికి “నాకి ఇంట్లో భార్యగా ఏ అధికారం లేదా? నా ఫ్రెండ్

సెక్స్ గురించి కొన్ని నిజాలు

- సెక్స్ ఎడ్యుకేషన్ వల్ల పిల్లలు చెడిపోతారని
యిత స్పష్టం చేస్తున్నారు. 'ది పెంగ్విన్ అబ్జర్వేషన్
పుస్తకంలో ఆసియాలో నెలకొనివున్న సెక్సు
నియమనిబంధనలు సెక్సు ఎడ్యుకేషన్ కి
- పెళ్లికి ముందు సెక్స్ మంచిదా? కాదా?
79 శాతం మంది మగవాళ్ళు పేర్కొంటే, 5
కారు. బాగా సన్నిహితంగా మెలిగినంత మ
యాలో 60 శాతం మంది విద్యార్థినులు పే
తోంది.

- పెళ్లయినా, కాకి
మక్కువ త
ఏళ్ళొచ్చి
న్నా
- (అ
చెన

కంలో నిజం లేదని డాక్టర్ జాడిత్ మేకే అనే రచ
ఆఫ్ హ్యూమన్ సెక్సువల్ బిహేవియర్' అన్న
ప్రభావాన్ని ఆయన వివరించారు. ఇక్కడ చట్టాలు,
రోధంగా నిలుస్తున్నట్లు ఆయన చెప్పారు.
ని ప్రశ్నించినపుడు మగవాళ్ల వరకూ అవసరమని
శాతం మంది స్త్రీలకీ అవసరమంటూ మద్దతు పలి
తాన పెళ్లి చేసుకోవాల్సిన అవసరం లేదంటూ ఇండి
క్రనటం మూరుతున్న ధోరణులకు అడ్డంపడు

యినా వయసు పెరుగుతున్న కొద్దీ సెక్స్ వల్ల
తోంది. పశ్చిమదేశాలతో పోలిస్తే ఆసియాలో 40
తర్వాత నుంచి సెక్స్ లో తక్కువగా పాల్గొంటు
ఉండియ్యాలో ఈ వయసు 50 గా చెబుతున్నారు.
ంచంలో సగానికంటే ఎక్కువ వేసక్ష్మీ ఆపరేషన్లు
చోటుచేసుకుంటున్నాయి.

నివాహం జయప్రదం కావాలంటే దంపతుల మధ్య
మంచి సెక్స్ ఉండాలి. అయితే సెక్స్ వల్లే కాపు
రాలు నిలబడతాయంటే పరిశోధకులు
ఒప్పుకోవటంలేదు. 'పెళ్లిళ్లు సక్సెస్
కావడమెలా?' అన్న అంశంపై పరిశో
ధించినపుడు మొదటి ఐదు
అంశాల్లో 'సెక్స్' లేదు.

- 3నుంచి 4శాతం మంది మగవాళ్ళు,
1.5నుంచి 2శాతం ఆడవాళ్ళు హోమో సెక్సువ
ల్స్ గా జీవితాన్ని గడుపుతున్నారు. కొన్ని దేశాల్లో
చట్టరీత్యా దీనిని నేరంగా పరిగణిస్తున్నారు.
డాక్టర్ జాడిత్ మేకే సెక్స్ గురించిన ఎన్నో సంగ
తులను వివరించారు.

- పల్లవి

వస్తే మాట్లాడే స్వాతంత్ర్యం ఉందా-లేదా?" అంటూ భార్య. తం తిరిగిపోయింది రామానికి.

“మా వాళ్ళ వద్దతులు వేరు-మేం పెరిగి వాతావరణం వేరు. అందుకని వాళ్ళలా మెప్పడేమో, అలా చేస్తే పోయే దానికెందుకీంత రాద్ధాంతం” అన్నాడు కోపంగా రామం.

“ఓహో మీరూ అలాంటి సంకుచిత భావాల్ను మనిషేనన్నమాట. ఇలాంటి ఇరుకు మనసులు, భావాల్ను వారితో మేమ కలిసి ఉండలేను. మీకు నేను కావాలో, వాళ్ళు కావాలో తేల్చుకోండి” అంది పావని లేచి తన సూట్ కేస్ సర్దుకొంటూ.

“కాస్త అర్థం చేసుకో పావనీ! వాళ్ళ గురించి నన్ను వదిలివెళ్ళిపోతానం బావే? నిన్నొదిలి నేనుండగలనా చెప్పు. నువ్వు కక్కన లేకుంటే నిద్రయినా వట్టుదు నాకు” అంటూ రామారావు ఎంత బతిమాలుతున్నా పావని లెక్క చేయలేదు. ఓంట్లో వరుగులెత్తే వేడి రక్తం ఆమెలోని విచక్షణని చంపేసింది.

రామారావు, అతని తల్లి-అక్క ఏమంటున్నా వారిస్తున్నా వినించుకోకుండా, పుట్టింటికి వచ్చేసింది.

“ఉద్యోగం వెలగబెట్టేదాన్ని కట్టుకొంటే ఇంతేగతి. వద్దని చెబితే విన్నావా? అసెరించు” అంది అతని తల్లి.

పావని తండ్రి వచ్చి నచ్చజెప్పబోతే పొరుషంగా అనరాని మాటలని పంపేసింది ఆమె అడబడును.

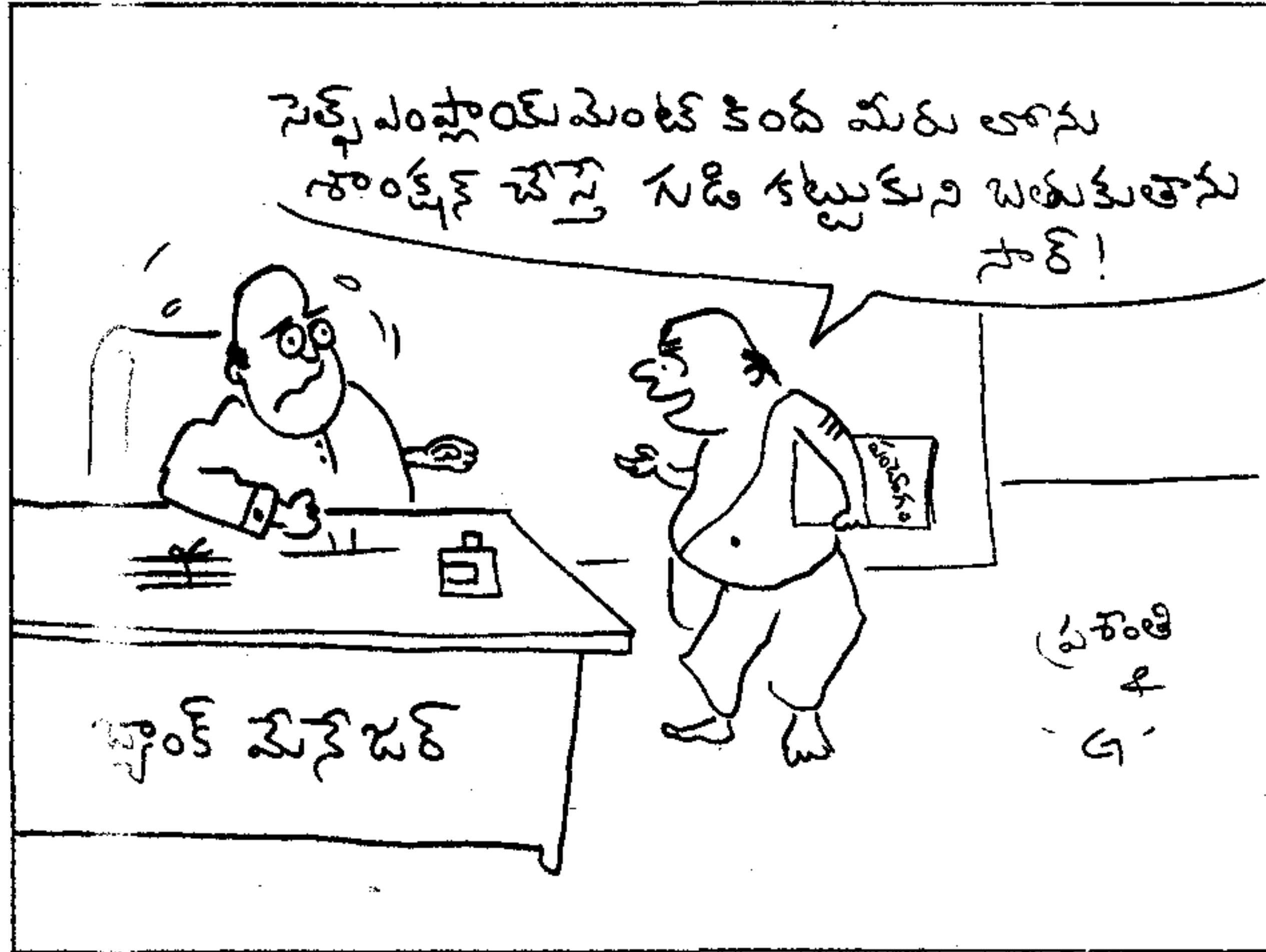
మొత్తానికి పావని అల్లా అడబడ్డల వల్ల రామారావు చేసే సంధి ప్రయత్నాలు బెడిసికొట్టాయ్. రామారావు పావని ఇంటికి వచ్చి మాట్లాడబోయినా పావని అందుకు అవకాశమీయలేదు.

“తల్లిని అక్కని వదిలి వేరే కాపురం పెడితేనే కూతుర్ని పంపుతానని” పావని తల్లిదండ్రులు షరతులు విధించారు. అక్కడే అహం దెబ్బతింది రామారావుకి.

చిన్నప్పుడే తండ్రిపోతే తల్లి తననెన్ని కష్టాలు పడి చదివించిందో అతను మరిచిపోలేదు. అక్క ఉద్యోగం చేసి తననింత వాడిని చేసిందన్న కృతజ్ఞత కూడా ఆ షరతుని అంగీకరించేలా చేయలేకపోయింది. పావని తల్లి బతికున్నంత కాలం పావనికి బాగానే గడిచిపోయింది. ఆమె చనిపోగానే వదినెలకి పెత్తనం లభించింది. వాళ్ళకి పావని డబ్బులు సంపాదించే యంత్రంగా-వసులు చేసి పెట్టే మనిషిగా మాత్రమే కన్పించసాగింది. ఆమెతో అన్ని అవసరాలు తీర్చుకుంటూ కూడా ఆమెకేదో ఉపకారం చేస్తున్నట్లుగా ఆమె తన కుటుంబానికి తెచ్చిన మచ్చని భారంగా మోస్తున్నట్లుగా మాట్లాడడంతో, పావనికి నిజంగానే వాళ్ళు తనని అదుకొన్నారన్న భావం, వాళ్ళు లేకుంటే తనేమయిపోయేదోనన్న ఫీరింగ్ కలిగేది.

అటు ఆసీస్ వని, ఇటు ఇంటికి రాగానే వని-అలసి సాలసిపోయిన శరీరానికి నిద్ర తప్ప మరే సుఖమూ లేకుండా తయారయింది. ఎప్పుడైనా అన్నా వదినలు ఆమె కళ్ళముందే సరసాలాడుకుంటే, తన కళ్ళముందే బెడ్ రూంలో దూరి తలుపులేసుకొంటే మాత్రం రామారావు గుర్తొచ్చేవాడు. ఇరుగు పొరుగు వారి వెక్కిరింపులు, కొందరు మగవారి వేధింపులు తట్టుకోలేక ‘మూర్ఖంగా తెగేవరకూ లాగాను. నలితం అనుభవించక తప్పదు’ అనుకొంటూ మోడులా బతకడం అలవాటు చేసుకొంది పావని.

అక్కడికి భర్త దగ్గరకు వెళ్ళి శమించమని అడిగి తిరిగి కలిసి బతకాలని అనుకొని వెళ్ళినా రామారావు అడ్రస్ దొరకలేదు. అతడు ఏ ఊరికి వెళ్ళాడో తెలి

లేదు. దాంతో అతనికి తనంటే అసహ్యం కలిగే-కలిసే ప్రయత్నం చేయకుండా అడ్రస్ తెలీనీకుండా జాగ్రత్త పడుతున్నాడనుకుని కన్నీరు మున్నీరయింది.

గలగలపారే సెలయేరులాంటి ఆమె-భయంకర సుడుల్ని దాచుకొన్న గంభీరపు నిండుగోదావరిలా మారిపోయింది.

తలుపులు దబదబమన్న చప్పుడుతో మళ్ళీ ఈ లోకంలోకి వచ్చింది పావని.

★★★

“వీరే మన కొత్త ఆసీస్ విజయ్ గారు” అంటూ హెడ్ క్లర్క్ పరిచయం చేసిన వ్యక్తిని చూస్తూనే తెల్లబోయింది

పావని.

ఏమాత్రం పరిచయం లేనట్లు, కొత్తగా అప్పుడే చూస్తున్నట్లుగా విజయ్ “నమస్తే” అనడంతో, తనూ అప్రయత్నంగా “నమస్తే” అంది పావని.

తనని గుర్తుపట్టనట్లుగా అతనుంటే, ఇక మాటలు కలవడం అనవసరం అనుకొంటూ మౌనాన్ని ఆశ్రయించింది పావని.

రోజులు చకచకా దొర్లిపోతున్నాయ్.

ఆరోజు కాలెండర్ని చూస్తూనే నిలబడిపోయింది పావని. తమ పెళ్ళిరోజు అది. తన మొదటి పెళ్ళిరోజుకి రామారావు చేసిన హంగామా గుర్తుకొచ్చింది.

“పావనీ! అందరూ తొలిరేయిని మధురమైన రేయి అంటారు. కానీ

నువ్వేమో ఆరోజు అలిసిపోయి పడుకొంటే, నా భంగం చేయలేక అలాగే చూస్తూ కూర్చున్నాను. అందుకే కనీసం మన బుడబి పెళ్ళిరోజుని మరువ లేని రోజుగా గ్రాండ్ గా సెలబ్రేట్ చేసుకొందా అన్నాడతను.

“ఇంటినిండా మనుషులుంటే అది ఎలా సా మవుతుంది?” అంది నిరాస క్తంగా పావని.

“అందుకే బెంగుళూర్ కి టికెట్స్ తెచ్చాను. బ్లండి ఊటీకి వెడదాం. ప్రకృతి అందాలమధ్య నా(రోజులు సరదాగా / పీ వద్దాం” అన్నాడు రామా రావ్.

“నిజంగానా-థాంక్యూ రామం-థాంక్యూ” అంది సంతోషంగా. ఆమె కళ్ళ లోని ఆనందం అతనికెంతో తృప్తినిచ్చింది.

“అవునూ నా పేరు వీర వెంకట జయసూర్య రసింహ..వి..”

“అబ్బబ్బ- ఆపెయ్యండి. మీ పేరులో ఎండా దేవుళ్ళున్నా ఆ ఒక్క రాముడి పేరే నాకు ఇష్టంగా ఉంటుంది.”

“అంతేనా-లేక రాముడిలా ఉండంటూ హెచ్చరించడానికా? నీకా అనుమానం అక్కర్లేదు. నీ ఒంటి సువాసన మాత్రమే నాకు కోరికల్ని రేకెత్తిస్తుంది. నిజం పావనీ! నిన్ను తప్ప మరొకర్ని కన్నెత్తి కూడా చూడాలనిపించదు” అన్నాడు సీరియస్ గా.

అతని మాటల్లోని సిన్సియారిటీని గమనించక తప్పక “అక్కడికి మీ మొహం చూసి వైపైన పడటానికి ఎవరోస్తారు?” అనేసింది.

అతడి మొహం చూడగానే తన పొరపాటు తెలుస్తోందంటూ “సారీ! అలా కాదు. నా ఉద్దేశ్యం పెళ్ళయిన మీతో ఎఫైర్ పెట్టకపోవడం” అంది.

“ఎఫైర్స్ పెట్టుకోనే వాళ్ళంతా అందగత్తెలు, అవగాళు కాదు-మానసికంగా కురూపులయిన వాళ్ళే అలాంటి వనులు పోస్తారు” అన్నాడు రామా రావ్.

“సారీ! రామం గబుక్కున ఏదో అనేశాను. ఓ ఇంతకీ మన ప్రయాణం ఎప్పుడు” అంటూ టాపిక్ మార్చేసింది.

ఆ (ట్రీప్ గుర్తుచ్చి) పావని కళ్ళు సజలాలయ్యాయి.

‘పాపం ఏనాడూ మొగుడ్డుని మగాడినని అధికారం చూపించలేదు. ఏం వండి పెట్టినా ఎలా వండినా, వంకలు పెట్టలేదు. అంతసేపూ తనకు సన్నిహితంగా కూర్చొని కబుర్లు చెప్పమంటేనే తనెందుకీ విరాకు పడిపోయేది. అందుబాటులో లేని ఈరోజున వాటి విలువ తెలిస్తోంది. వై గతజలసేతు బంధనం’ అనుకొంటూ కళ్ళు తుడుచుకొంది పావని. ఆ రోజంతా రామం తలపులతో వనిమీద ఏకాగ్రత చూపించలేకపోయింది.

సాయంత్రం అయిదవుతుండగా గుర్తుచ్చింది. ప్రాణమాసపు నోముంది తప్పక రమ్మంటూ శాంతి పీలిచిన పిలుపు. వెంటనే ఆటో ఎక్కి శాంతి ఇంటికి వెళ్ళింది.

పేరంటం కాగానే బయల్దేరింది. సీటీ అవుట్ స్క్రీన్ లో కట్టిన ఇల్లు-బస్టాపు చాలా దూరం. తీరా అక్కడికి వచ్చేసరికి పెద్దగా వర్షం మొదలైంది. తననెవరో వెంటాడుతూ వస్తున్నారన్నది క్రీగంట గమనించింది. బస్టాపులో ఎవరూ లేక పోవటంతో తిరిగి శాంతి ఇంటికే వెడదామా అనుకొందిగానీ దార్లో వాళ్ళమైనా చేస్తే అన్న ఆలోచనతో ఎదురుగా కన్పించే ఇంటి తలుపు తట్టింది.

“ఎవరూ” అంటూ తలుపు తీశాడు విజయ్. ఆశ్చర్యపోయింది పావని.

“రండి-బాగా తడిసిపోయారు. అలా లోపలికి వెళ్ళి తలతుడుచుకోండి” అన్నాడతను. ఆ మాటలకు మంత్రముద్దలా లోపలికి దారితీసింది.

తడిసిన చీరలోంచి బహిర్గతమయ్యే తన అందాల వంక విజయ్ చూసిన చూపుల్లోని కోరిక, ఆహ్వానం, ఆ చల్లటి వాలావరణం, పావనిలోనూ సెగలు రగిలించాయి.

అతడందించిన చీరా జాకెట్ పెటీకోట్ అందుకొంది. తలుపులు దగ్గరగా వేసి బట్టలు మార్చుకోసాగింది. ఇంతలో తలుపుల్ని తెరుచుకొని వచ్చేశాడు విజయ్. అద్దనగ్నంగా కన్పిస్తోన్న పావనిని చూసి ఆగలేక రెండు చేతులతో చుట్టేశాడు. పావని పెనుగులాడుతున్న కొద్దీ అతల్లోని కోరిక మరింత రెచ్చిపోయింది. ఆమెని అలవోకగా బెడ్ మీదకు చేర్చి, తను ఆమె మీద పడ్డాడు. అదురుతున్న ఆమె పెదవుల్ని జాగ్రత్తకొంటుంటే తెలిసి ఆనందం కల్గింది.

క్రమంగా పావనిలో అతడి ప్రతిఘటించే శక్తి తగ్గిపోయి చిత్రంగా కోరిక రాజుకోసాగింది. అతడికనుగుణంగా స్పందించేసరికి విజయ్ వరవశుడే అయ్యాడు. ఎన్నాళ్ళుగానో ఆ సుఖానికి దూరంగా ఉన్న పావనికి శరీరమంతా ఆవిర్భవ కమ్మేశాయి. ఇద్దరూ తుదివిజయం ఎవరిదన్నట్లు పోటీపడి-ఇద్దరూ విజేతలే అయ్యారు. తృప్తినిండిన కళ్ళతో ఆమె వంక చూస్తూ ‘థాంక్స్’ అన్నాడు. ఇక ఆమె నిలువలేక అతడి గుండెల్లో తలదాచుకొని బావురుమంది.

“నా గురించి చీప్ గా అనుకొంటున్నారా! నిజం నేనీమధ్య కాలంలో ఏనాడూ ఇలా మైమరిచిపోలేదు” అంది వెక్కుతూ.

“మరి నేను మాత్రం ఇంత నిగ్రహంగా ఉన్నవాణ్ణి నీ మేని సువాసనకి మైమరిచిపోయాను. నా సొత్తు అనుకొన్న దానిమీద ఉన్న మమకారం ఎన్నడూ చావదుగా మరి” అన్నాడు విజయరామారావ్.

“నన్ను షమించండి. మిమ్మల్ని షమాపణ అడుగుదామని ఎంతకాలంగా చూస్తున్నానో” అంది మనస్ఫూర్తిగా పావని. ఆ మాటల్లోని సిన్సియారిటీ గమనించిన రామారావ్ “ఇక మీదట మాత్రం నన్ను వదిలి వెళ్ళకు పావని. అమూల్యమైన నాలుగేళ్ళ కాలం వృధా అయిపోయింది” అన్నాడామె తలనిమురుతూ.

“ఈ మలి కలయిక సాక్షిగా ఇక ఈ పావని ఎప్పుడూ ఈ విజయరాముడి వెంటే” అంది పావని.

